

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 10. Monetus casu dicta, consilio Dei vtiliter exceptit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

collegit, denuò dixit, ab Episcopo se missum. Cui Bernardus, *Falleris*, ait, *maior Dominus misit te Christus*. Tum demum intelligens Clericus, quorsum ea verba irent, ait: *Nempe Monachum me velle fieri existimas? Apage, cum tuo cucullo, quem nunquam somniaui*. Non passus est se repelli D. Bernardus, sed, quantumuis Clerico reclamante, perstitit, affirmavitque fore, ut cucillum Monachumque indueret; non quòd ipse, sed quòd Deus iter illius ita destinàrit. Dedit manus illico Clericus, atque, in eodem adhuc itinere, Mundo rem suam sibi habere iusso, Monachus Clareuallensis factus est. Hic casu se obuam missum existimans Bernardo, magno Dei consilio, obuam missus est. Supra memoratis duobus, aliò, & casu dicta, si vel iocantes ac mordentes, vel aliud monentes consideres; diuinà providentià tamen, ad constantiam & sanitatem profuerunt.

§. X.

Monet casu dicta, consilio Dei utiliter exceptit.

Hieron.
Plat. l. 3.
de Bono

Notum est illud, sed ad rem facit, quod Hieronymus Platus, è Prædicatorum historijs, in hunc modum recitat. *Bononia, in primis*

primis ferè Dominicanæ ordinis iuitijs, vir magnus, clarusq; doctrina, cœlestium bonorum amplitudine, ad hanc (Religiosam) vitam illectus est. Cum enim Reginaldus, unus ex præcipuis illius familia, magno hominum concursu, & approbatione, verbum Dei prædicaret; Monetus (sic enim is appellabatur) de industria illius congressum & sermonem fugere consueuerat, multum sibi ab eo metuens. Tamen, in Stephani martyris natali, ad eius concionem, comitum importunitate, pertractus, primis statim verbis captus est, cum illam vocem exponeret: Ecce video cœlos apertos. Ita enim differebat, nunc quidem cœli portas ad beatitudinem patere, ita vt quiuis ingredi possit; qui autem negligentes essent, & qui Deo cor suum clauderent, ijs vicissim cœlos claudi, vt deinde intrare nō possint. Nec pluribus opus fuit; statim enim, corde immutato, qui ad eam horam tam alienus fuerat à Religione, Religionis voluntatem concepit, finita concione, Reginaldum adijt, animam suam exposuit, eumque, voti etiam vinculo adinnecto, confirmavit. Alia mens fuerat Moneti, cum templum intraret, alia ipsius Reginaldi, concionantis atque de Moneto nihil cogitantis. Itaque casus fuit, vt vnus hoc ad po-

de Bonō
stat. Re-
lig. cap.
38.

pulum diceret, veniente altero; & vt alter veniret, cū hoc ipsum diceretur, per quod Deus volebat, alioqui satis sibi cauentem, trahere ad Religionem. O quàm mirabiles hīc modi possent enumerari Vocationum; quibus homines Deus, nihil simile cogitantes, è seculi vanitate extraxit! Et aliquam multos Platus cit. loco recensuit; quos nolo hīc recoquere: qui tamen, si rectè expendantur, ad diuinam Prouidentiam videbuntur spectare; tametsi alioqui, ratione hominum, planè meri *Casus* possent censerī.

§. XI.

Diuinum Iacobi Fortunati, è casu, omen.

Marine-
us l. 10.
rer. Hisp.

Quis non Deum potiùs, quàm *Casum* agnoscat, in eo, quod Marineus refert, de Maria Petri Aragonum regis septimi vxore? quæ, antea sterilis, filium, quem tandem peperit, statim ad Ecclesiam misit, ante effigiem Virginis Mariæ, offerendum? Ingrediebatur, cum infante, magna caterua aulicorum, eo ipso tempore quo sacerdotes, qui matutinas preces cantabant (de aduentu, immo de ortu regij infantis ignari) incipiebant canere: *Te Deum laudamus*. Paulo post hinc tota pompa, ad aliam Ecclesiam, cū recens nato filio Regina, venit:

vbi